

[Formanden.]

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Fredag den 3. Maj Kl. 14¹⁵ med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i de gældende Fiskerilove.

Mødet hævet Kl. 17⁴⁰.

154. Møde,

Fredag den 3. Maj Kl. 14¹⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i de gældende Fiskerilove.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4743; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1608).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Severin Hansen: Det Lovforslag, som her er til Behandling, har jo et meget beskedent Format, idet det, bortset fra Bestemmelsen om Lovens Ikrafttræden, kun indeholder een Paragraf, der er delt i 3 Afsnit. Motiveringen for de Ændringer i de gældende Fiskerilove, som her foreslaas, omtales i Bemærkningerne til Lovforslaget og blev yderligere understreget af den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri ved Lovforslagets Fremsættelse her i Tinget.

Som fremhævet i Bemærkningerne kan man ikke se bort fra, at de kommende Tider tegner sig meget mørkt for Fiskerierhvervet. Man maa derfor ved visse Lempelser søge at raade Bod paa de midlertidige Vanskeligheder, som gør sig gældende.

I første Afsnit bemyndiges Ministeren til helt eller delvis at ophæve de Indskrænkninger, som Saltvandsfiskeriloven af 31. Marts 1931 indeholder angaaende Fiskeri med Vod ved Jyllands Østkyst fra Skagens gamle Kirke og helt ned til Ørhage. I denne Lov bestemmes det, at man ikke maa komme Kysten nærmere end 2 Sømil. Undtaget herfra er Fiskeri med Aaledrivvod og Aaleslæbevod samt mindre Vod. Denne Bestemmelse gælder fra 1. Maj til 31. Juli og er vel nærmest sat ind i Loven for at frede Rødspætterne i dette Vandomraade.

Saaledes som Forholdene tegner sig for Fiskeriet, har mit Parti ikke noget imod, at der indføres visse Lempelser, saa at Fiskeriet kan drives med de Redskaber, som i øvrigt er lovlige inden for dansk Søterritorium, naar det sker paa en fuldt forsvarlig Maade.

Det andet Afsnit i Paragraffen tager særlig Sigte paa en Lempelse af Bestemmelserne i Kapitel 2 i Saltvandsfiskeriloven af 1931 angaaende Limfjorden. Der er jo det mærkelige, at Limfjorden paa en Maade har sin særlige Fiskerilovgivning. Jeg hører til dem, der aldrig har kunnet forstaa, hvorfor man skal have særlige Bestemmelser for Limfjordsomraadet, da Fiskeriet deroppe drives under de samme Forhold og med samme Slags Redskaber, som bruges i andre af vore Indvande, Fjorde o. lign. Naar man stadig har fastholdt saadanne særlige Bestemmelser, ligger det vel i, at man vil have Fiskeriet deroppe drevet under en mere nænsom Form, end det sker i vore andre Indvande. Jeg tror imidlertid, at man nu er ved at gaa bort fra dette, og jeg vil tillade mig at rejse det Spørgsmaal, om det ikke, naar vi nu staar over for at gennemføre en væsentlig Ændring i den gældende Saltvandsfiskerilov, vilde være værd at overveje, om Tiden ikke var inde til, at man ophævede disse særlige Bestemmelser for Fiskeri i Limfjorden. Der er jo ikke noget til Hinder for, at man ligesom for andre lokale Vandomraader her i Landet kan oprette Vedtægter, der passer til de bestaaende Forhold inden for Limfjordsomraadet.

Det sidste Afsnit af Paragraffen bemyndiger Ministeren for Landbrug og Fiskeri til i givet Tilfælde at fastsætte lavere Mindstemaal for Fisk, end Saltvandsfiskeriloven af 31. Marts 1931 og Ferskvandsfiskeriloven af samme Dato foreskriver. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg rent personlig har visse Betænkeligheder ved denne Del af Lovforslaget. Man kan ganske vist